

Miloslava Zásmětová – Životopis

Miloslava Zásmětová (rozená Pošvářová) se narodila 30. 4. 1948 v Praze. Její rodiče byli úředníci, pracovali v ČKD. Maminka byla mzdová účetní. Tatínek pracoval někde na dílně, přesná funkce však není známá. Rodiče byli členy KSČ, ale stranu opustili. Má jednu sestru, s níž měla v dětském věku rozporupný vztah. Miloslava neměla ráda, když jí sestra nosila její věci (později to samé dělala i Miloslavina dcera).

Sestra maminky Miloslavy Zásmětové, jmenovala se Marie Klímová, žila v Děčíně a v roce 1953 byla odsouzena na 12 let za vlastizradu. Část trestu si odseděla, byla amnestována. Jako dítě si Miloslava pamatuje, že ji jezdily navštěvovat do Rakovníka, do Pardubic. Byla politickým vězněm. Měla zničené ruce, byla i v Želízovcích, kde chodili i na brambory a na řepu. Po návratu o tom nechtěla mluvit. Pracovala u cukráře v Čakovicích. Poměrně brzy zemřela. Následně byla rehabilitována.

Ráda vzpomíná na dětství, které trávila u babičky v Čakovicích. Babička ji a její sestru vychovávala a přivedla je k víře. S babičkou si děvčata dětství užila, chodila s ní na klásky, které pak babička mlátila cepem a dívky to naučila. Staraly se o slepice, králíky a kozu a vymlácenými klásky je krmily. Miloslava byla ve čtvrté třídě a její sestra ve třetí, když se vrátily zpět k rodičům do Prahy. Obě již byly samostatnější a zvládly samy dojít do školy a zpět domů. Ve čtvrté třídě začala navštěvovat základní školu v Praze. V tomto městě též završila svá studia.

Pracovala jako zdravotní sestra. V roce 1968 prožila svou první dovolenou, kterou strávila v Jugoslávii na ostrově Hvar. Ráno se v novinách dočetla o invazi vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Dovolená se jí tudíž prodloužila přes měsíc, protože byly zavřené hranice. Veškeré informace se k nim dostávaly přes noviny. Jugoslávci se k nim chovali velmi pěkně a snažili se jim pomoci, na což má Miloslava ty nejlepší vzpomínky. Z Hvaru je převezli do hotelu na Šibenik, kde se o ně starali.

S manželem Vlastimilem Zásmětou se seznámila před padesáti lety v Praze (1975). Pocházel z Horního Podluží, kde bydlel s rodiči. Miloslava sem s ním tedy často jezdila. Pracoval jako právník.

Narodily se jí dvě děti. Dcera Šárka žije v Německu, kam se provdala a narodila se jí dcera Štefanie. Pracuje ve zdravotnictví, prodává léčiva a často cestuje. Syn Vlastimil, který žije se svou rodinou v bytě, kde původně bydlela Miloslava Zásmětová s manželem. Má tři děti, nejstarší dceři je 16 let, mladší jsou holčička (8. třída = 14 let) a chlapec (4. třída = 10 let).

Období konce 80. let se pro ni neslo v duchu demonstrací. Byla to doba divoká a smutná. Ve vzpomínkách se Miloslavě vybavilo první řečnění Václava Havla, ale třeba i to, jak byli protestující odváženi daleko za Prahu někam do polí, kde je nechali, aby se dostali po svých zpět do Prahy. Vnímá to jako nenásilné jednání s protestujícími. O demonstracích na náměstích a o situaci na Národní slyšela, ale nezúčastnila se. Její manžel chodil na demonstrace a bral s sebou jejich syna, který byl v té době malý, což se Miloslavě vůbec nelíbilo. Před převratem ji začali lákat do KSČ, odolala a ve straně nikdy nebyla. 17. listopadu 1989 měla službu. Informace měla z televize a dalších sdělovacích prostředků.

V roce 1990 vyhrála konkurz na vrchní sestru kliniky plastické chirurgie v nemocnici na Vinohradech, odkud odcházela do penze. V penzi, po smrti manželovy maminky, se přestěhovala do Horního Podluží, kde zůstal tři roky prázdný dům. Byt, kde žila původně, přenechala synovi. Dům v Horním Podluží musela zrekonstruovat.

I přes to, že již byla v penzi, chtěla dále pracovat. Ještě v Praze prodávala formou podomního prodeje napodobeniny šperků. Oslovila proto místní zdravotnická zařízení, kde byla ale odmítnuta, a proto např. prodávala v cukrárně v Krásné Lípě.

V současnosti pracuje s mládeží ve Varnsdorfu. Každý pátek po dohodě s panem farářem se na faře sejde s několika dětmi různého věku, kde si povídají o víře. Pomáhá tak s osvětou a šířením víry.